Enderrock | Maria Xinxó | Actualitzat el 07/06/2020 a les 14:00

El noi del meu costat

La periodista Maria Xinxó parla del seu veï d'Acords i Desacords, Lildami, i de la música que l'ha acompanyat durant el confinament

Maria Xinxó | Juan Miguel Morales

Escric aquest article en ple confinament. Vull pensar que quan es publiqui ja serem lliures, entenent com a llibertat que ja podrem passejar pel carrer i anar a treballar amb normalitat. L'altra llibertat molt em temo que va per més llarg que l'etapa coronavírica. Però alguna cosa em diu que no; alguna cosa em fa pensar que llegireu aquest article abans en digital que no pas en paper.

Fa poc més d'una setmana vaig conèixer el noi del meu costat. Del meu costat en aquesta secció, a la revista Enderrock. El meu company d'Acords i Desacords és **Lildami**, en Damià, en ?Dami'. Ens vam trobar, precisament, a la festa de la música catalana, als Premis Enderrock, quan encara no sabíem els perills que comportava petonejar-nos i abraçar-nos com ho vam fer aquell dia amb tots els que ens vam anar trobant. **Lildami**, en Damià, en ?Dami', em va enamorar. Em va semblar una persona autèntica, senzilla, amb talent, amb valors i amb una simpatia que enganxa. Vaig analitzar el seu *outfit* de cap a peus: un xandall i un passamuntanyes rosa, un rellotge de la Barbie, joies de bijuteria per tot arreu i aquelles fundes daurades que duia a les dents. Mira que el vaig tenir a prop però no me n'he adonat fins ara, mirant fotografies seves a l'Instagram, que són lletres. Les fundes de les dents de **Lildami**, d'en Damià, d'en Dami, diuen DAMI.
En conèixer-lo, vaig saber que no li importa que hagi canviat el nom de la seva cançó "Noi de l'espai" per un simple "La de l'espai", i que la primera vegada que va parlar amb **Miki Núñez**, tots dos de Terrassa, li va demanar que l'ajudés a pintar casa seva. En **Miki** no hi va anar, per cert. Més tard he descobert tot el disc *Flors mentre visqui* (Halley Records, 2019) amb

meravelles com "Pussy Song".

El que també m'agrada de **Lildami**, en Damià, en ?Dami', és aquesta capacitat de fer tàndems. Ha fet col·laboracions amb **Oques Grasses**, amb **Santi Balmes**, amb **Sr. Chen** i amb **Suu**, que en aquest confinament tant m'ha acompanyat amb "Tant de bo" i el seu ?pa-pa-rà, pa-pa-rà, pa-pa-rà, pa-pa-rà, pa-pà'. Per cert, que **Lildami**, en Damià, en ?Dami', em va deixar entreveure que ell i **Miki Núñez** com a parella de pintors no serveixen, però tot apunta que com a parella de cançó, sí. Un nou tàndem a la vista, amb permís del coronavirus.

Si penses en el trap català el primer que et ve al cap és **Lildami**, en Damià, en ?Dami', però aquests dies he topat amb un altre projecte que beu d'aquest mateix estil musical. Es diuen **Àngela**, al darrere hi ha en Fèlix i la Valèria i han tret una primera cançó: "Una de cada tres". És una bufetada amb la mà oberta, és un sacseig emocional. És la revelació d'una noia, el cas real de la Valèria, que la van violar. Ho va fer una persona del seu entorn. Primer s'ho calla, no ho diu. I quan ho fa, la jutgen; els amics i la societat en general. En diuen trap documental. Teniu quatre minuts i mig? Correu a YouTube.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=tbT1QRmr1XM
Però no vull acabar aquest article que he començat parlant d'en **Lildami**, en Damià, en ?Dami', sense referir-me a qui m'ha acaronat durant aquest confinament. Primer disc en solitari i quin tros de disc! Parlo de **Meritxell Neddermann** i el seu *In the backyard of the castle* (Halley Records, 2020). Quan vaig sentir el senzill "Inside" per primer cop encara no sabia que agafaria aquest pes: en un moment en què tots estem tancats a dins de casa i que tot queda *inside*, no m'imagino millor cançó per passar el confinament. Que "Inside" ens agafi confinats.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=WVxgxKW3OME